

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 septembrie 2013

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Petru Ursache,

Judecătorii - Elena Covalenco, Nicolae Gordilă,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Orhei din 24 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2013 de către avocatul Harea Dumitru în numele inculpatului

Cîrciș Ion Pavel, născut la 21 ianuarie 1986, originar și domiciliat în s.Chiperceni, r-nul Orhei.

Termenul examinării cauzei în:

prima instanță de la 19.04.2012 pînă la 24.12.2012,

instanța de apel de la 22.01.2013 pînă la 10.04.2013,

instanța de recurs de la 02.07.2013 pînă la 11.09.2013.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei din 24 decembrie 2012, Cîrciș Ion a fost condamnat în baza art.287 alin.(1) Cod penal la amendă în mărime de 350 unități convenționale.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Șatravca Oxana privind încasarea prejudiciului moral a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să hotărască instanța civilă.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Cîrciș Ion, la 13 noiembrie 2011, ora 21.30, aflîndu-se în apropierea domiciliului cet.Capsa Anatolie situat în s.Chiperceni, r-nul Orhei, din intenții huliganice, încalcînd în mod grosolan ordinea publică și exprimînd o vădită lipsă de respect față de societate, a iscat un conflict cu minorul Șatravca Radu, în cadrul căruia i-a aplicat o lovitură cu palma, cauzîndu-i dureri fizice, apoi a agresat-o fizic, aplicîndu-i o lovitură în cap lui Șatravca Oxana, care a încercat să-și apere copilul, iar cînd Capsa Anatolie s-a implicat în vederea aplanării conflictului și curmării acțiunilor huliganice a lui Cîrciș Ion, acesta a fost insultat de către inculpat.

3. Împotriva sentinței a declarat apel inculpatul I.Cîrciș, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare, invocînd ilegalitatea și netemeinicia sentinței, aprecierea greșită a probelor, lipsa probelor ce ar dovedea că părțile vătămate au fost supuse violenței, încalcarea principiului „non bis in idem”, deoarece anterior pentru aceleași acțiuni a fost sancționat în baza art.69 alin.(1) Cod contravențional la amendă în mărime de 20 unități convenționale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2013, a fost respins, ca nefondat, apelul inculpatului cu menținerea sentinței.

Instanța de apel a constatat că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept just ajungînd la concluzia că inculpatul este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, fiindcă probele administrate în cadrul cercetării judecătorești din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în săvîrșirea infracțiunii incriminate, ceea ce rezultă din declarațiile inculpatului I.Cîrciș, care a recunoscut vina

parțial, a părților vătămate O.Șatravca, R.Șatravca, A.Capsa, a martorilor F.Cîrciș, F.Rufulea și actele cauzei: procesele-verbale cu privire la contravenție din 19.11.2011, potrivit căruia inculpatul I.Cîrciș a fost sancționat în baza art.69 alin.(1) Cod contravențional la amendă în mărime de 20 unități convenționale pentru faptul că, la 13.11.2011, ora 21.40, a numit-o cu cuvinte înjurioase pe partea vătămată O.Șatravca.

Instanța de apel a conchis că motivele invocate în apel de către inculpatul I.Cîrciș, nu au suport probatoriu, deoarece nerecunoașterea vinei în comiterea faptei prejudiciabile reținute de prima instanță nu echivalează cu achitarea lui, dat fiind faptul că în cursul judecării cauzei au fost prezentate probe în sprijinul învinuirii, care dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii imputate.

Totodată, instanța de apel a menționat că nu poate fi reținut argumentul apelantului, precum că vina lui se combate prin declarațiile martorului F.Rufulea, care a relatat că nu a văzut în timpul conflictului să fi fost aplicate lovituri părților vătămate, deoarece s-a stabilit că acesta din urmă se afla la o distanță de 20 metri de la locul conflictului, iar afară era întuneric, iar declarațiile lui sînt în contradicție cu cele ale părților vătămate date sub jurămînt, dînșii fiind avertizați de răspundere penală pentru darea mărturiilor false, astfel că nu există temeiuri de a pune la îndoială declarațiile acestora. La fel, instanța a considerat corectă concluzia primei instanțe privind aprecierea critică a declarațiilor martorului F.Cîrciș, pe motiv că fiind fratele inculpatului, a dat declarații cu scopul ușurării situației acestuia.

De asemenea, instanța a conchis că principiul „non bis in idem” nu este aplicabil în speța dată, deoarece I.Cîrciș anterior a fost supus răspunderii contravenționale numai pentru faptul că i-a înjosit onoarea și demnitatea părții vătămate O.Șatravca, nu și pentru încălcarea ordinii publice, aplicarea loviturilor și cauzarea de dureri fizice părților vătămate R.Șatravca și O.Șatravca.

Referitor la măsura de pedeapsă stabilită inculpatului, instanța de apel a concluzionat că prima instanță i-a aplicat acestuia o pedeapsă echitabilă, ținînd seama de prevederile art.75 Cod penal, de gradul de pericol social al faptei săvîrșite, de persoana inculpatului care este de vîrstă tînă, are loc permanent de trai, se caracterizează pozitiv, anterior a fost condamnat, dar antecedentul penal este stins, iar pedeapsa stabilită sub formă de amendă corect a fost individualizată, neexistînd circumstanțe și temeiuri pentru casarea sentinței în această parte.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești a declarat recurs ordinar avocatul D.Harea în numele inculpatului care, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8), 11), 15) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora, rejudecarea cauzei, cu dispunerea încetării procesului penal în privința lui I.Cîrciș în baza art.275 alin.(3), alin.(7) Cod de procedură penală, pe motiv că hotărîrile atacate sînt ilegale și neîntemeiate, invocînd că atît prima instanță, cît și instanța de apel au dat o apreciere eronată probelor din dosar, nu au ținut seama că în acțiunile lui I.Cîrciș lipsesc semnele componenței infracțiunii de huliganism; instanța de apel nu a cercetat suplimentar probele care au fost examinate de prima instanță, astfel nu a examinat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzei în fond și nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Potrivit textului recursului, ca temeiuri de casare a hotărîrilor judecătorești sînt invocate prevederile art.427 alin.(1) pct.6), 8), 11), 15) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; nu au fost întrunite elementele infracțiunii; persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă; instanța de judecată internațională, prin hotărîre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză.

Colegiul constată că instanța de fond și de apel, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar atît ale apărării, cît și ale acuzării, verificîndu-le sub aspectul pertinentei și concludenței, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui I.Cîrciș în comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal să fie justă și întemeiată.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată desfășurat și minuțios în textul hotărîrilor instanțelor de fond, și anume: declarațiile părților vătămate R.Șatravca, O.Șatravca, A.Capșa, a martorilor F.Cîrciș, F.Rufulea și actele cauzei: procesele-verbale de audiere a inculpatului în calitate de bănuț, din care rezultă că și-a recunoscut vina parțial și cu privire la contravenție din 19.11.2011, potrivit căruia I.Cîrciș a fost sancționat în baza art.69 alin.(1) Cod contravențional la amendă în mărime de 20 unități convenționale pentru faptul că, la 13.11.2011, ora 21.40, a numit-o cu cuvinte înjurioase pe partea vătămată O.Șatravca.

Argumentul invocat de recurent, precum că instanțele de fond eronat au apreciat probele cauzei și nu au apreciat la justa valoare declarațiile martorului apărării F.Rufulea, nu poate fi reținut.

La acest capitol, Colegiul penal menționează că temeiurile invocate referitor la modul de apreciere a probelor, nu se încadrează în cele prevăzute de alin.(1) art.427 Cod de procedură penală. Mai mult, aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărîri de condamnare sau de achitare. Totodată, Colegiul constată că recurentul invocă în recurs aceleași argumente ca și în apelul inculpatului, asupra cărora instanța de apel, examinîndu-le în ansamblu, conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat și motivat.

Concluzia instanțelor de fond privind vinovăția inculpatului I.Cîrciș în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal, în opinia instanței de recurs, este justă și întemeiată, deoarece legislația în vigoare expres prevede că la delimitarea infracțiunii de huliganism de anumite fapte nepenale, prevăzute de Codul contravențional, este necesar ca infracțiunea de huliganism în afară de prezența acțiunii principale - încălcarea grosolană a ordinii publice, presupune și prezența unei acțiunii adiacente - acțiune exprimată, alternativ, în: aplicarea violenței asupra persoanelor, amenințarea cu aplicarea violenței asupra persoanelor, opunerea de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice.

În speța dată, s-a constatat că I.Cîrciș în afară de încălcarea grosolană a ordinii publice a aplicat violență asupra părților vătămate R.Șatravca și O.Șatravca cauzîndu-le dureri fizice. Astfel, în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii incriminate inculpatului și ca urmare, temeiul stipulat în art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală

nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de către recurent.

Neîntemeiată este și referirea în recurs, precum că inculpatul pentru fapta dată a fost sancționat administrativ în formă de amendă în mărime de 20 unități convenționale în baza art.69 Cod contravențional, deoarece, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție din 19.11.2011, I.Cîrciș nu a fost sancționat pentru încălcarea grosolană a ordinii publice, însoțite de aplicarea violenței asupra părților vătămate R.Șatravca și O.Șatravca cu cauzarea durerii fizice, dar pentru că „a numit-o pe cet.Șatravca Oxana cu cuvinte înjurioase prin ce i-a înjosit onoarea și demnitatea de cetățean” (f.d.12).

Prin urmare, în cauză nu a fost încălcat principiul „non bis in idem”, lipsind dubla condamnare pentru una și aceeași faptă, deoarece anterior inculpatul a fost sancționat pentru înjuria părții vătămate O.Șatravca cu cuvinte necenzurate, nu și pentru acțiuni intenționate prevăzute de art.287 alin.(1) Cod penal.

Din acest punct de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută la art.427 alin.(1) pct.11), 15) Cod de procedură penală, la care se face referință în recurs.

Temeiul invocat de recurent, precum că instanța de apel nu a cercetat probele care au fost examinate de prima instanță, astfel nu a examinat cauza potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzei în fond, este neîntemeiat, deoarece din procesul-verbal al ședinței instanței de apel rezultă că instanța suplimentară a audiat inculpatul, părțile vătămate și a cercetat actele cauzei (f.d.184-190).

Astfel, analizînd materialele cauzei și hotărârile judecătorești atacate, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârilor judecătorești contestate.

Pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.61, 75-76 Cod penal, în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținîndu-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, persoana acestuia și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea.

În acest context, Colegiul penal conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de avocatul D.Harea în numele inculpatului I.Cîrciș și, potrivit legii, se dispune respingerea recursului ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Harea Dumitru împotriva sentinței Judecătoriei Orhei din 24 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 aprilie 2013 în cauza penală în privința lui Cîrciș Ion, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la data de 25 septembrie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Nicolae Gordilă